

Οι πατάτες και η δυσωδία του μίσους

[/ Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Μια δασκάλα σκέφτηκε να βάλει τους μαθητές στην τάξη της να παίξουν ένα παιχνίδι. Είπε λοιπόν στα παιδιά, να φέρει το καθ' ένα, μια πλαστική σακούλα, που θα περιέχει μέσα μερικές πατάτες. Σε κάθε πατάτα θα δώσει ένα όνομα από τους ανθρώπους που μισεί. Έτσι, ο αριθμός των πατατών που κάθε παιδί θα έβαζε στη σακούλα του θα ήταν ανάλογος των ανθρώπων που μισεί.

Την άλλη μέρα κάθε παιδί, έφερε από μια σακούλα με πατάτες, με το όνομα των ανθρώπων που μισούσαν, γραμμένο πάνω σε κάθε πατάτα. Κάποια παιδιά είχαν δύο πατάτες μέσα στη σακούλα, άλλα τρεις, άλλα πέντε και άλλα περισσότερες. Η δασκάλα είπε μετά στα παιδιά, να κουβαλούν για μερικές μέρες μαζί τους την πλαστική σακούλα με τις πατάτες, όπου και αν πηγαίνουν.

Ύστερα από κάποιες μέρες, τα παιδιά άρχισαν να διαμαρτύρονται, λόγω της δυσάρεστης οσμής που άφηναν οι πατάτες οι οποίες άρχισαν να σαπίζουν.

Άλλωστε, αυτοί που είχαν περισσότερες πατάτες στη σακούλα, έπρεπε να αντέξουν επιπλέον και το μεγαλύτερο βάρος τους. Όταν το παιχνίδι τελείωσε, τα παιδιά ανακουφίστηκαν αφού απαλλάχτηκαν από το βάρος αλλά και από τη δυσσομία των χαλασμένων πατατών.

Η δασκάλα ρώτησε τα παιδιά: «Πώς αισθανθήκατε κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού;». Τα παιδιά διαμαρτυρήθηκαν για το γεγονός ότι έπρεπε να κουβαλούν παντού μια τσάντα με πατάτες και μάλιστα χαλασμένες με άσχημη μυρωδιά..

Στη συνέχεια, η δασκάλα τους αποκάλυψε το κρυμμένο νόημα πίσω από το παιχνίδι. «Αυτό ακριβώς συμβαίνει όταν έχετε μίσος για κάποιον μέσα στην καρδιά σας. Η δυσωδία από το μίσος θα φωλιάσει στην ψυχή σας και θα το μεταφέρετε μαζί σας όπου κι αν πάτε συνεχώς. Αν δεν μπορείτε να ανεχθείτε τη μυρωδιά των σάπιων πατατών για μερικές μόνο μέρες, μπορείτε να φανταστείτε πώς είναι να έχετε τη δυσωδία του μίσους στην ψυχή σας για μια ζωή;

Αν προσπαθήσουμε να αποβάλλουμε το μίσος που έχουμε για τους άλλους και τους συγχωρέσουμε, δεν θα έχουμε το βάρος στην καρδιά μας για μια ζωή.